

[Arbejds- og boligministeren.]

Så vil jeg også gerne svare ja på ministeren for offentlige arbejders vegne med hensyn til problemerne omkring kystsikring og skal i øvrigt om det generelle spørgsmål, der går på de 820 mill. kr. såkaldt nedskæring på det statslige område, sige, at det er jo en begrænset stigning, og det vil af finanslovsforslaget til november direkte fremgår, hvad der er kommet ud af disse overvejelser.

Jeg vil gerne i det næste besvare nogle af de sidste af hr. Erling Dinesens spørgsmål og også nogle spørgsmål, som blev berørt af hr. Dahlgaard og andre. Det er spørgsmålet om de 40.000 boliger og spørgsmålet om realkreditlovgivningens fremtid, hvor forholdet jo er det, at vi af kendte grunde har haft nogle meget store stigninger i den effektive rente, respektive fald i kurserne. Det har ført med sig, at en lang række personer traf beslutning om byggeri under forudsætninger, som de regnede med at kunne klare, men da byggeriet var færdigt, viste det sig altså, at de havde fået nogle omkostninger af en helt anden størrelsesorden. Det er selvfølgelig en vældig uheldig udvikling, og der er i øvrigt også i vore moderne tider andre uheldige ting knyttet til vort realkreditsystem; det er så en ting for sig.

Vi har haft et vist rentefald, og vi har jo også det hensyn at tage og forhåbningen om, at det rentefald vil fortsætte, men det er så åbenbart, at vi har et vældigt behov for at komme ud af det spor, vi engang har lagt med hensyn til realkreditlånoptagelse. Jeg gør bare opmærksom på, at en kommen ud af det spor rejser øjeblikkelig det problem, at vi skal have løst overgangsbesværlighederne, og de er jo ikke ubetydelige, overgangsbesværligheder således at forstå, som alle ved, at vi fremskubber nogle lån-optagelser, som er uheldige under den nuværende masseudstedelse af obligationer.

Men uanset dette må det være muligt at få de problemer løst, og jeg vil gerne her foreslå, at jeg forhåbentlig får folketingets stilltende sanktion til at løse de tekniske problemer, der er forbundet med dette i forbindelse med Nationalbanken og i forbindelse med realkreditrådet, og at jeg så, når de tekniske problemer er stillet op i forskellige alternativer, kan forelægge det for folketingets partier under en eller anden form og sige: således kan det gøres, nu er det politi-

ske valg imellem løsningerne tilbage, et politisk valg, som jeg ikke lægger skjul på ve indeholder både positive og negative ting.

Må jeg så til hr. Erling Jensen sige, at jeg havde forleden dag lejlighed til at svare socialdemokratiets ordfører i åbningsdebatten om ATP-fonden. Der er jo anbragt ca. 8 pct. direkte i aktier, de har i henhold til gældende lovgivning lov til at gå op til 15 pct., men i øvrigt er det jo de meget høje herrer i arbejdsmarkedets parter, der styrer den udvikling, og det volder i hvert fald ingen vanskeligheder fra min side, hvis de kommer og meddeler en dag, at nu er de ved at gå mod loftet. Det, der holder dem tilbage, det forstår jeg så godt, er den forpligtelse, de har til at forvalte folks penge til højest mulig forrentning, og det har man jo ikke kunnet få ved hjælp af aktier. Men jeg skal altså i det brev, jeg har lovet at sende til bestyrelsen, føje hr. Erling Jensens navn til hr. Kjeld Olesens og så forhåbentlig få en reaktion fra dem.

Så skal jeg kun til hr. Halvgaard sige, at jeg ikke forstod, at vi med hensyn til arbejdsmarkedet og hele den undervisning, vi har, ikke har fulgt formålsparagraffen. Jeg forstod godt henstillingen, men den henstilling, vi fik, sådan som den er opdelt i de tre punkter, er jo fulgt, og den er fulgt i årevis, for de fleste af disse skoler ejes af lokale organisationer, de styres af lokale organisationer, og der er meget lidt indblanding fra central side i den måde, de arrangerer kurserne på. Det blev altså kritiseret, at de stadig væk har nogle bygge- og anlægskurser løbende, og det er rigtigt. De har et færre antal end før, men vi skal også have nogle uddannet i de kommende år til at bygge i dette land. Men i øvrigt går de allerfleste bygge- og anlægskurser på kloakeringsarbejder, hele den retning, som der er så god brug for i anledning af den miljøbekæmpelse, som vi er så småt på vej ind i.

Det er korrekt, når hr. Dahlgaard siger, at jeg har en kølig holdning til indekslån. Hvis det måtte lykkes for nogen at overbevise mig, tager jeg gerne imod det, men indtil videre har jeg en kølig holdning over for indekslån, for jeg er altså angst for konsekvenserne, ikke på et enkelt område, men for det samlede samfundsliv.

Så skal jeg takke for den sætning, at arbejdsmarkedets parter måske selv har gjort